

FRIDA KAHLO:



Paula Ródenas Medina
Laura Fernández Solà
Pol Casbas Pastor

ÍNDIX:

1. Justificació de l'elecció I Introducció.
2. Desenvolupament dels continguts.
 - Biografia.
 - Obra.
 - Frida i el surrealisme.
 - Estil.
 - Anàlisi de l'obra "La muerte dará salud a los enfermos".
3. Conclusions i valoracions de l'experiència.
4. Fonts de consulta i bibliografia.

JUSTIFICACIÓ DE L'ELECCIÓ I INTRODUCCIÓ:

Vam elegir a l'artista mexicana Frida Kahlo perquè havíem sentit parlar d'ella i de les seves peculiaritats, també perquè últimament sortia molt en les xarxes socials (Facebook, Instagram i altres) i ens va semblar interessant fer un estudi de la seva vida, obra, estil per conèixer més sobre ella i comprovar si les crítiques que hi fa la gent sobre ella són correctes i el perquè d'aquestes crítiques.

Nosaltres, principalment hem enfocat el nostre treball a la vida, obra i estil de Frida, ja que, sense les causes de la seva vida no es podria entendre ni el seu estil ni la seva obra.

DESENVOLUPAMENT DELS CONTINGUTS:

BIOGRAFIA:

Frida Kahlo, anomenada realment Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderón, va néixer a Coyoacán, Mèxic, l'any 1907 i va morir a la Casa Azul, Mèxic, al 1954. Fou una pintora mexicana. Encara que es va moure en l'ambient dels grans muralistes mexicans de la seva època i compartia els seus ideals, Frida fou capaç de crear una pintura absolutament personal, ingènua i metafòrica, ja que era exaltada per la seva sensibilitat i alguns fets que van tenir lloc durant la seva vida i la van marcar molt.

Als divuit anys Frida Kahlo va patir un greu accident que la va obligar a una llarga convalescència, durant la qual va aprendre a pintar, i va influenciar en el seu complexa món psicològic que es reflexa en les seves obres. En 1929 va contraure matrimoni amb el muralista Diego Rivera; tres anys després va patir un avortament que va afectar de ple en la seva delicada sensibilitat i es va inspirar per a dues de les seves obres més valorades: "Henry Ford Hospital" i "Frida y el aborto", de les quals la simbologia es coneix per les explicacions de la pròpia pintora. També són molt apreciats els seus autorretrats de complexa interpretació com ara "Autorretrato con monos" o "Las dos Fridas".

Quan André Breton va conèixer l'obra de Frida Kahlo, va afirmar que la mexicana era una surrealista espontània i la va convidar a exposar a Nova York i Paris, encara que en la darrera no va tenir una gran acollida. Frida mai es va sentir a prop del surrealisme, i al final dels seus dies va rebutjar obertament que la seva creació artística pertanyia a aquesta tendència.

A la cerca de les seves arrels estètiques de Mèxic, Frida va realitzar retrats de nens i obres inspirades en la iconografia mexicana anterior a la conquesta, però les pintures es centren en ella mateixa i en la seva complexa vida, a través de les quals l'autora s'ha convertit en una figura destacada de la pintura mexicana del segle XX.OBRA:

La producció de l'artista mexicana és un exemple d'aquest tipus d'art que serveix com a poderós instrument amb el que exorcitzar l'angoixa d'una realitat cruel.

El signe tràfic de la seva existència, marcada per la lluita contra la seva malaltia, va començar quan als sis anys va contraure una poliomielitis que li va deixar importants seqüeles.

Al 1925 va patir un greu accident de tràfic que li va fracturar la columna vertebral i la pelvis. A més a més, li va impossibilitar tenir fills. Aquest accident va ser la causa de les nombroses operacions que va rebre i d'una salut precària.

A través a la pintura, que va començar a practicar durant els llargs mesos d'immobilitat després de l'accident, Frida va reflectir la seva ànsia per obtenir la felicitat i la insistent amenaça de la seva destrucció, a la vegada que conjurava els seus somnis, d'amor i de tenir fills, i la realitat del seu dolor i impotència.

Durant la convalecència de l'accident, va començar a pintar prenent-se com a model a ella mateixa. Li van posar un mirall als peus del seu llit i un fuster li va fabricar una espècie de cavallet que li permetia pintar estirada. Aquest fou l'inici d'una llarga sèrie d'autoretrats, tema que ocupa gran part de la seva producció. En una ocasió va afirmar: "Me retrato a mí misma porque paso mucho tiempo sola y porque soy el motivo que mejor conozco". En poc temps Frida va desenvolupar un vocabulari simbòlic i propi; amb el que acompanyava els seus retrats per representar metafòricament les seves experiències i els seus pensaments.

Influenciada per les idees de vindicació d'identitat que propagava el nacionalisme revolucionari, Frida vestia amb llargues faldilles mexicanes, monyos amb cintes de colors i collarets i arracades precolombins. Així la trobem en l'obra "Autorretrato como Tehuana" (1943). Producte d'aquesta mateixa ideologia nacionalista són els fons d'algunes de les seves pintures com "Autorretrato con monos" (1943). O aquelles obres en les que apareixia la cultura precolombina com "Mi nana y yo" (1937).

Una de les formes més comuns de l'art popular mexicà són els exvots. Frida vincula a aquesta tradició els seus quadres de desenvolupament narratiu representant de forma sintètica els elements més significatius i de major càrrega expressiva. La petita mida dels quadres i la tècnica (oli sobre planxa metàl·lica) prové també d'ells.

Aquesta fusió entre la temàtica personal i les formes de la imaginació popular es troba expressada de forma emblemàtica en l'obra "Henry Ford Hospital" (1932). Tot i el seu accident, Frida esperava que el seu proper embaràs arribés en poc temps i en bones condicions, però la seva pelvis fracturada no podia acollir el desenvolupament d'un nadó. La traumàtica experiència de un nou avortament fou l'origen del quadre.

Després de superar greus crisis de salut, Frida va mostrar el seu agraïment als metges a través de pintures que segueixen rigorosament les convencions de l'exvot. N'és un clar exemple l'obra "Eloesser y al doctor Farill".

FRIDA I EL SURREALISME:

La aparença onírica de les seves imatges propiciava la relació de la seva simbologia amb el surrealisme, una cosa que Frida negava rotundament amb aquesta afirmació: "Se me tomaba por una surrealista. Ello no es correcto, yo nunca he pintado sueños, lo que yo he representado era mi realidad".

Però Frida no només va rebutjar el caràcter surrealista de la seva pintura, sinó que va professar una profunda aversió cap als representants del moviment. Havia conegut a Breton a Mèxic al 1938 i a l'any següent va passar uns mesos a Paris, on va tenir la oportunitat d'entrar en contacte d'altres surrealistes. L'opinió que tenia l'expressava tal com era en una carta que va escriure des d'allà a Nicolas Muray: "No puedes imaginarte lo joputas que son esta gente; me hacen vomitar. Son tan condenadamente intelectuales i denegados, que ya no los aguanto más".


ESTIL:

Aquesta és una notícia del 14 de juliol de 2014, la qual ens diu que Frida Kahlo era una dona lluitadora i independent.

Frida fou una revolucionària de l'art de la seva època que no només va destacar en la pintura, sinó que també pel seu particular estil. El surrealisme de l'artista mexicana va transcendir del llenç a la seva moda, que va ser la expressió personal de la seva força, independència i vitalitat.

La principal característica del seu estil va ser l'explosió de color que feia servir en les seves obres. La barreja de textures també era propi d'ella, així com portar joies exagerades i corones de flors. La seva passió per les faldilles i les flors va reflectir la seva cultura mexicana allà on anava. El seu rostre va ser una altra mostra molt identificativa, ja que tenia unes grans celles que li donaven fortalesa a la seva expressió i els seus llavis que sempre portava de color vermell fosc li aportaven la sensualitat que tota dona té. Ella era molt femenina però després de separar-se de Diego Rivera va fer una transformació i va canviar el seu armari per roba masculina i fins i tot va canviar el seu caràcter per un de més dur.

ANÀLISI DE L'OBRA:

DOCUMENTACIÓ						
Nom obra	Nom Autor	Cronologia	Localització	Tècnica	Suport	Tema
<p>“El marxismo dará salud a los enfermos”</p> 	Frida Kahlo	1954	Museo Frida Kahlo / Casa Azul	Oli sobre llenca	Llenç	Pintura alliberadora (exaltació dels seus sentiments de dolor)
ANÀLISI FORMAL						
<p>Elements plàstics:</p> <ul style="list-style-type: none"> . línia o dibuix . colors . llum . perspectiva 	<p>A la part dreta de l'escena predominen les tonalitats fortes com el vermell (associat al perill) i tonalitats fosques. El blau (associat a la serenitat), el groc i altres gammes més clares ocupen la part esquerra del llenç i es vinculen favorablement a la causa marxista. La projecció de la llum és difícil de situar, ja que li manca una naturalesa lumínica. Els detalls i els contorns estan perfilats per una fina línia negra. Pinzellada lliure i ràpida.</p>					

<p>Composició</p>	<p>L'obra s'estructura a partir del seu autoretrat que el fa servir com a eix central, relacionat amb els elements de la dreta amb el perill imperialista i els de l'esquerra amb la pau marxista. El retrat de Karl Marx i el de la Frida comparteixen protagonisme al dirigir les mirades directament a l'espectador. El seu retrat adopta una postura hieràtica i simètrica, encara que les figures diagonals del quadre aconseguen donar-li dinamisme a la composició general.</p>
<p>Estil/tècniques</p>	<p>Encara que coincideix amb moltes característiques pròpies del surrealisme, Frida sempre va negar pertanyer a aquest corrent i ho justificava dient que ella reflectia la seva pròpia identitat (vegetació, soletat, tragedies), en escenaris buits i abstractes. En les seves pintures es pot apreciar un predomini del mexicanisme, on exalta els seus orígens.</p>
<p>INTERPRETACIÓ</p>	
<p>Contingut i significat. Elements iconogràfics Funció</p>	<p>El colom: simbolitza la pau sobre la Terra. Sol: reminiscència a la mitologia mexicana. La Terra: ens assenyalava la URSS i Xina com a model a seguir. Les mans: simbolitzen el comunisme i sostenen a l'artista lleugerament, per fer-la prescindir de les crosses. Una de les mans té un ull que simbolitza la sabiduria. La salvació és representada pel retrat de Marx, de la qual surt una mà que ofega l'àguila imperial. L'àguila imperial amb el cap de "tío Sam" és una personificació nacional dels Estats Units i del capitalisme. L'explosió de la bomba nuclear està atravesada per rius de sang i reflexa el pànic i la crueltat dels americans cap als asiàtics. Frida sempre apareix amb el rostre seriós, com si es mostrés indiferent davant la situació que viu. Amb el pèl físic i facial vol exterioritzar la seva identitat mexicana, ja que se sentia molt orgullosa dels seus orígens.</p>
	<p>Frida va passar una gran etapa de la seva vida pintant-se a ella mateixa i a les seves desgràcies, però també va enfocar el seu talent artístic en els events polítics i socials de la seva època. Aquest aspecte el va compartir amb Diego Rivera, José Clemente i Alfaro Siquieros.</p>

CONCLUSIONS I VALORACIÓ DE L'EXPERIÈNCIA:

Després d'haver acabat el treball i la presentació, podem dir que Frida va ser una artista peculiar amb una vida una mica complicada, sobretot per l'accident que va patir i la seva malaltia, però tot hi això, va ser una dona lluitadora i amb gran personalitat, que encara perdura en la societat dels nostres dies com bandera del feminisme internacional.

També ens hem adonat de que la nostra primera idea sobre Frida era molt diferent a la que avui tenim, ja que des de fora es veu una noia simple o, si més no, no tan complexa com realment és. Els tres membres del grup coincidim en que es una molt bona artista i que amb les seves obres transmet moltíssimes sensacions i sentiments diferents.

FONTS DE CONSULTA I BIBLIOGRFÍA:

http://www.museofridakahlo.org.mx/assets/files/page_files/document/39/Biografia.pdf

https://www.google.es/search?q=frida+kahlo&espv=2&biw=1242&bih=585&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ei=uzZCVYWPEqmt7Aak54D4AQ&ved=0CAYQ_AUoAQ

http://es.wikipedia.org/wiki/Frida_Kahlo

<http://www.museofridakahlo.org.mx/esp/1/el-museo/la-casa/la-casa-azul>